

A jövő tudata: szeretet, bölcsesség és belső fény

Az utópisztikus, „tökéletes” jövő, amelyre mi emberek törekszünk, nem tárulhat elénk, ha nem a szeretet és a tudás erejével próbálunk győzedelmeskedni a sötétség felett. A szeretetet úgy kell felfognunk, mint egy megmentőt, aki képes meggyógyítani a világot a bűnöktől, a fájdalomtól és a tudatlanságtól. Ez az érzés nem csupán érzelem, hanem jótétemény önmagunkkal és másokkal szemben, amely képes megtisztítani minden negatív cselekedettől, gondolattól és érzéstől. A szeretet képes tömegeket megmozgatni, lelkeket felemelni, és olyan tudatossági szintre emelni, amelyhez fogható nincsen.

A Föld nem tud felzárkózni az Univerzum többi, magas tudatosságú és bölcs civilizációjához, ha hagyja, hogy az ördögi és démoni erők uralkodjanak. A bölcsesség, a szeretet és a tudás útját kell választanunk – ez véd meg minket a világ bűneitől, és ez nyitja meg előttünk a valódi fejlődés kapuját.

Földi paradicsomunknak egy hatalmas könyvtárrá kell válnia, amely elraktározza az eonok során összegyűjtött tudást. Ennek a könyvtárnak tartalmaznia kell mindent, amit spirituális és technológiai világunk tanult az ősoktól és a modern kor embereitől. Ez nemcsak emlékezet, hanem örökség – egy élő tudásmező, amelyből minden generáció meríthet.

Könyvtárunkban olyan írásokat kell megőriznünk, amelyekből tanultunk, és amelyek pozitív, nagy tudású és szép világokat teremtenek. Ez nem jelenti azt, hogy a negatív valóságokat el kell rejtenünk – ezek mindig is léteztek. De az ezekből való tanulás, a hibák felismerése és legyőzése az, amit tovább kell adnunk unokáinknak. Azért, hogy ugyanazokat a hibákat ne kövessük el újra.

Anyagi valóságaink felépülnek és széppé válnak, de ezek csupán eszközök ahhoz, hogy védelmezzük lényünk legmélyebb rétegét: a tudatot, amellyel mi, földi emberek teremtünk. Az eszközöket nem szabad összetévesztenünk spirituális valóságunkkal – a tiszta tudat valóságával. A tiszta tudat az éterben és a könyvek lapjain él, egy gyönyörű „isteni szikra”, amelyhez fogható nincsen. Ő az ötlet és a spontán alkotóerő.

A tiszta tudat olyan, mint egy kristálytiszta tó: ha belenézünk, meglátjuk benne önmagunkat, és azt is, amit még nem értettünk meg. Ez a tudat nem ítél, hanem megért. Nem uralkodik, hanem vezet.

A jövő könyvtára nemcsak írásokat őriz majd, hanem érzéseket, szándékokat, és az emberiség belső fejlődésének lenyomatait. Minden gondolat, amely szeretetből születik, egy újabb oldal ezen a könyvtáron belül. És minden tett, amely tudatosságból fakad, egy újabb fejezet a közös történetünkben.

A jövő tehát nem tökéletes lesz, hanem tudatos. Nem hibátlan, hanem tanuló. Nem zárt, hanem nyitott. És ha szeretettel és tiszta tudattal közelítünk hozzá, akkor nemcsak elérjük, hanem meg is érdemeljük. Mert a jövő nem kívül kezdődik – hanem bennünk, a

tudatunkban. És minden szeretetteljes gondolat, minden bölcs döntés, minden tiszta szándék egy újabb lépés az emberiség valódi fejlődése felé.